

“Джерело” стало лауреатом

Диплом лауреата XX Міжнародного гуцульського фольклорно-етнографічного фестивалю, який відбувся в Коломиї, привезли учасники фольклорного ансамблю “Джерело” Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, незмінним керівником якого є відома на Рівненщині народна виконавиця та майстриня, фольклористка Раїса Цапун. Розмову з нею веде наш кореспондент Людмила МАРЧУК.

- Раїсо, щиро вітаю Вас і колектив з дипломом лауреата. І хоча за роки діяльності вашого ансамблю звання лауреата виборюєте не вперше, однак щоразу це нова перемога.

- Потрапили ми на фестиваль уже за традицією, оскільки нас запам'ятали з фестивалю “Коломийка-98”, крім нас на фестивалі був хор з Гощі.

гуцульському краї він ювілейний - десятий. З 1991 року він відбувається щороку, крокуючи містами й містечками Гуцульщини.

Щодо вражень, то, мабуть, найбільше - від колориту цього краю: в розмаїтті кольорів на вишивці, в одязі, в піснях та обрядах, у виробих народних майстрів. Вражені були величезною колекцією писанок у новоствореному музеї Писанки.

До речі, такий музей в Україні створено вперше. Сама споруда схожа на велетенську писанку. Подібна є тільки в Канаді. Коломийський музей - це триповерхова споруда, де в окремих залах експонуються найрізноманітніші писанки, витвори рук майстрів-писанкарів. Щодо самого фестивалю, то склалося враження, що тут зібралось все розмаїття українства з усіх регіонів України та діаспори. Було на що подивитися як фольклористам, знавцям народної творчості, так і тим, хто був вперше.

- Що представляли на фестивалі учасники вашого колективу?

- Фрагмент весільного обряду, записаного в Зарічненському районі. Крім фестивальных виступів, мали ще окремий концерт з годинною про-

Весільне дійство у виконанні “Джерела”

грамою. Там уже могли показати чималу частку нашого репертуару як з календарно-обрядової творчості, включаючи цілі фрагменти обрядів, так і з рідинно-побутової лірики, яку особливо люблять співати наші дівчата.

Щодо колективу, то дівчата дуже хвилювалися. У весільному дійстві кожна з них мала свою роль. Заспівувачкою всіх пісень була Наталка Стафійчук. За два тижні до поїздки ми підготували інструментальну групу. І що цікаво, Ігор Тринчук у нас родом з Івано-Франківщини, й на фестивалі прибули його батьки. Ви б бачили їхні очі! Мабуть, найвагомішою оцінкою нашого виступу була оцінка Ігоревих батьків.

- Народна творчість Рівненського Полісся відрізняється від творчості Гуцульщини, Поділля та Східної України. Як вас там сприймали?

- Дуже гарно. Ми вирізнялися з-поміж інших. І не тільки тим, що показували обряд, характерний для нашого регіону, що були вбрані в народний поліський одяг. Відрізнялися самим підходом до автентики. Наше завдання - достеменно відтворити традицію певного села, не порушуючи нічого - ані говірки, ані стилю виконання, ані традиційного обряду. На фестивалі ж були колективи найрізноманітніші саме з позиції підходу до народної творчості, її відтворення. Були народні та академічні хори, дитячі колективи та окремі виконавці, які беруть матеріал з народного джерела, але опрацюють його на свій смак, щоб донести до сприйнят-

тя сучасного слухача.

- Окрім фестивальных концертів у програмі, мабуть, були ще й інші заходи?

- Так, програма заходів була дуже велика. На жаль, ми, як учасники конкурсної програми, не в змозі були все охопити. З інтервалом у два дні відбулися дві наукові конференції: перша зібрала музикознавців, які вивчають музику Галичини, а друга - “Гуцульщина: наука, освіта, культура”. Відбулося літературно-мистецьке свято “Криворівня-2000”, де, до речі, було запалено фестивальну ватру, вогонь з якої принесено до Коломиї. Були й інші заходи. Мене зацікавили виставки робіт майстрів декоративно-ужиткового мистецтва, зокрема вишивки народного одягу.

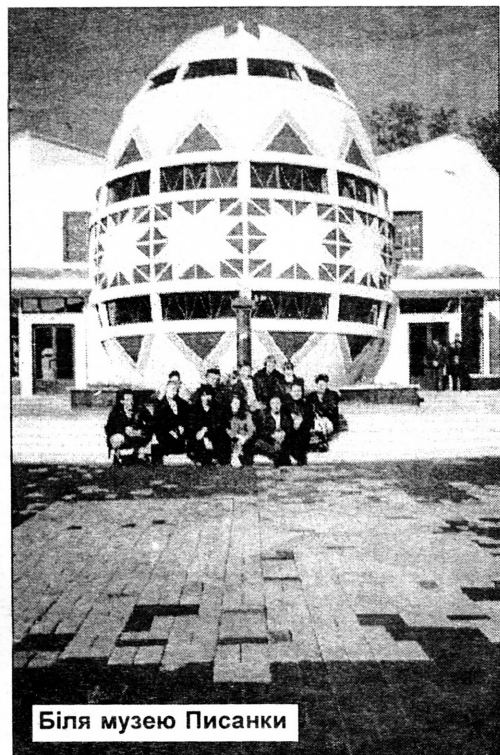
Учасників фестивалю привітав Президент України, були присутні представники обласних адміністрацій. Це було свято для всієї України.

Особливе враження справив виступ етнічних українців з Румунії - як вони бережуть своє рідне і з якою майстерністю та ентузіазмом виконують пісні.

- Мабуть, багатьом з нас треба опинитися за кордоном, щоб навчитися цінувати своє.

- Так, саме про це подумала і я, спостерігаючи за лемками з Польщі, а особливо за українцями з далекої діаспори - з Канади.

- Спасибі Вам, Раїсо, за те, що поділилися враженнями, і нових успіхів вашому дітищу - “Джерелу”.

Біля музею Писанки

Спасибі, що знайшлися спонсори, які нас підтримали матеріально. Це фірма “Реноме”, Рівненський відділок Львівської залізниці, трохи грошей виділив наш університет.

- Чим характерний для вас саме цей фестиваль? Які враження привезли з Коломиї?

- Коломия для нашого колективу - щасливе місце. Ми тут на фестивалі вдруге і вдруге стали лауреатами. Цього разу серед 96 колективів з України та зарубіжжя. Фестиваль знаменний тим, що в